

BREV

Innsendere skal bruke fullt navn, adresse og poststed. Bare unntaksvis kan dette fravikes. Innleggene bør ikke overstige 3000 anslag (bokstaver, tegn og ordmellomrom). Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg og til å publisere i vår nettsavis.

Ønsker du å publisere lesebrevet ditt på nett, kan du gjøre det på lesernes egen avis, MITT FB, på f-b.no. Der registrerer du deg som bruker og legger inn ditt brev som en artikkel, bruk gjerne et bilde til å illustrere brevet ditt.

f-b.no

Telefon 958 96 179/Erik Andreassen. Epost brev@f-b.no. Adresse Boks 143, 1601 Fredrikstad. Merk konvolutten «Brev til Bladet»

brev@f-b.no

«HER HAR DEN OFFENTLIGE SKOLEN MYE Å LÆRE»

Foreldrehyllest til Steinerskolen i Fredrikstad

Jeg har hatt to barn som har vært så heldige å få være elever ved Steinerskolen i Fredrikstad. De har hver dag i mange år gått til denne vakre oasen i skogkanten, et vakkert bygg i duse farger med et overveldende grønt og koselig uteområde. Der kommer de inn i store lyse klasserom med store vinduer og høyt under taket på alle måter. Hver elev håndhilses og blir sett før de går inn til undervisningen i hovedfag.

På Steinerskolen er vi så heldige at det er små klasser på 15 til 25 elever med en ansvarlig klasselærer som virkelig tar ansvar, lærerne gir hyppige og utfyllende tilbakemeldinger til elevene på alt de gjør. Her er det tett oppfølging av hver enkelt elev, de blir

sett og motivert på beste måte. Her er det aldri snakk om at det ikke er kapasitet til å rette elevenes bøker.

Undervisningen legges opp på en levende aktiv og inspirerende måte, læreren forteller om det som er dagens tema, elevene lytter, deretter utformer elevene dette med tekst og tegninger i lærebøkene som de selv lager. Dette blir flotte illustrerende lærebøker hvor elevene selv er aktive under læringsprosessen. Undervisningen overføres muntlig og skriftlig fra menneske til menneske.

Dette er en pedagogikk som virkelig har barnet i sentrum, hvor barnet blir sett, lagt merke til, motivert og inspirert på alle måter. Elevene forstår at vi alle er ulike, en er god i dette en annen

er god i noe annet så arbeides det bevisst ut fra hver enkelt elevs ståsted.

Etter hvert emne som er gjennomgått er det prøver og de selvlagde lærebøkene leveres inn, hver elev får dette tilbake med fyldige kommentarer om hvordan de mestret og utførte dette emnet.

Til jul og sommer kommer det ca. 10 sider håndskrevne tilbakemeldinger om alle sider av elevens utvikling, både faglig og sosialt, her beskrives også hvordan elevene utvikler seg og arbeider ... ikke bare en karakter.

På Steinerskolen er det kvalitet i alle ledd, på 10.-klasses avslutning dette skoleåret fremførte alle elevene i klassen Molieres «Den Gjerrige» med alle replikker utenat, flotte kostymer,

illustrerende klassisk musikk, lys og kulisser.

Her har den offentlige skolen mye å lære, det er ikke uten grunn at i en undersøkelse gjort over en 20-årsperiode, viser at 70 prosent av Steiner-skole-elevene fortsetter på høyskoler og universiteter. Dette er en pedagogikk som virkelig «funker» i tillegg til at elevene utvikler seg til selvstendig undrende, tenkende og åpne mennesker som i hele sin skoletid har arbeidet aktivt med musikk, dans, drama og forming ved siden av de teoretiske fagene ... Det går hånd i hånd og er med på å utvikle hele mennesket på best mulig måte.

Lise Holman

Kreutz gate 8, 1658 Torp

SVAR TIL JORUN PAULSEN

Israel bør følge FN-vedtak

– Israel har rett til å forsvare seg. Det skriver Jorun Paulsen i avisen. Hun nevner ikke noe om at palestinere burde ha den samme retten.

SYKDOM OG ALDERDOM

Livet er godt, tross alt!

Med alderen kommer sykdommene og jeg har hatt to kraftige hjerneslag. Slagene gjorde meg lam og jeg ble sittende i rullestol i flere måneder.

Det ville jeg ikke finne meg i, og jeg har trent og trent for å få kreftene igjen i kroppen. Jeg begynner å finne meg selv igjen, med rullator/eventuelt stokk og jeg går til byen så ofte som jeg orker.

Når et menneske går gjennom flere slag, så ser man på livet på en ny måte. Alt blir vakrere, skogen mer grønn, blomstene mer fargeglade, og til og med er byen mer innbydende. Man tar en kopp kaffe på en kafé, hilser på kjente og rusler gjennom gatene i ro og fred.

Jeg har aldri tenkt over at byen er så vakker i den strålende solen. Menneskene i gatene er så fornøyde og man ser på byen med nye øyne. Når man er blitt 71 år, så ser man det som man skulle ha sett for mange år siden. Smilene, gleden og alle de glade ansiktene i folkemengdene. Jeg treffer en gammel kamerat fra fortiden, og vi mimrer sammen en stund før vi begge skilles med store smil om munnen. En eldre kvinne hilser på meg med et smil og jeg hilser tilbake, men stanser og undres. Var ikke det en gammel kjæreste fra sekstiårene? Ja, årene går og vi med dem. Man går hjem og tenker: «Hvor er alle årene blitt av, jeg er ikke noen ungdom lenger.» La oss sette pris på de årene som vi har igjen, hvem vet hvor lenge det varer. Livet er godt å leve, tross alt.

Gunnar B. Fjeldstad

Åsebråttveien 23, 1605 Fredrikstad

Om Jorun Paulsen hadde sett og opplevd bare litt av de urettferdigheter, plager og fornedrelser som palestinere har måttet tåle i tiden fra 1948 til i dag, håper jeg at hun ville ha sett forholdene i Midt-Østen på en helt annen måte enn det hun nå gjør. Hennes utsagn om Jan C. Häckerts påståtte hatefulle kronikk virker lite troverdige. Jeg leser hans innlegg som et hjertesukk fra en person som har en sterk sosial oppfatning, og som tydelig hater urettferdighet. Jorun Paulsen siterer en ekstrem islamist og prøver tydelig å gi oss det inntrykk at hans ord er en gjennomsnittlig islamsk/arabisk tenkemåte. Jeg tror at det er helt feil. Samtidig kommer hun med en påstand som jeg trodde at opplyste mennesker i 2010 ikke vil akseptere, nemlig at staten Israel lever i et land som Gud har gitt dem. Er det noen som har hørt om religiøs fanatisme? Ja, så er vel også Jorun Paulsen, i likhet med Mohyelden Muhammad, en religiøs fanatiker.

De fleste av oss er nok enige i at staten Israel har rett til å forsvare seg, men den voldsomme terror og fornedrelse de har utsatt palestinere for, står ikke i forhold til det de selv har vært utsatt for, selv om Scud-raketene og selvmordsbombere kan være heller ubehagelige. Dessuten burde staten Israel følge FN's resolusjoner og bestemmelser nøye. Det er tross alt FN, og ikke Gud som har bestemt staten Israels grenser.

Karsten Oppedal,

Kirkeng terrasse, 1892 Degernes

TOFTEBERGVEIEN

Gladmelding

I et tidligere innlegg av 14. april tillot jeg meg med meget kritikk av veistandarden på sine steder.

I dag vil jeg komme med ros., da Toftebergs sandvei nylig har blitt sprøytet mot sandstøv, til glede for spaserende pensjonister, barn med flere.

Tusen takk!

Eivind Tofteberg

Toftebergv. 5, 1659 Torp

«HUSÆR'U Plassen vi lekte på?»

Barndomsminner

Husær'u plassen vi lekte på som stinka a'kloakk og dritt? Minns du me' vemod der vi var som små, ja, lengtær du osså dit?

Ref.: Å for ei herlighet å væra ung, å leke blant blomster og strå. En sku'kke bli voksen, gretten og tung, før en ble gammal og grå!

Husær'u tjerne' med isen så skjør, at du gikk te' bånns som en stein. Den gangen da var det like før, men jæ fikk jo tak i ditt bein!

Ref.: Å for ei...

Eller den gang da huse' te'n Ola tok ild,

bara på grunn a' en sneip. Da fikk du bank gett, for da var'n vill, men du va'kke gutten som «seip»!

Ref.: Å for ei...

Husær'u hesten så sjuk som'n var, fordi du ga'n høy me' glass? Men da var'n sint du, han Jørgen, din far, da satt du lenge i arrest på dass!!!

Ref.

Ja, barneåra døm flyr alt for fort, vi har bara minner, min venn. En tolv – femten år, så er det gjort, men jæ sku' gjerne hatt døm igjen!!!

Ref.: Å for ei...

Bjørn H. Bjerke